

Капела помирења

Године 1894. подигнута је у Берлину Црква помирења, импресивна грађевина од цигле у неоготском стилу. Када је Берлин 1945. године био подељен на окупационе зоне, парохија је такође била подељена – сама црква нашла се у совјетском сектору, док је већина парохијана живела у суседном француском сектору. Када је 1961. године подигнут Берлински зид, он је прошао непосредно испред цркве, тако да у њу више није могло да се уђе ни из Источног, ни из Западног Берлина и она је почела да пропада.

Године 1985. црква је срушена да би се, како је Влада НДР званично објавила, „повећала сигурност, ред и чистоћа на државној граници према Западном Берлину”. Мање од пет година касније зид је пао и у лето 1990. године почело је званично уклањање границе. Земљиште на коме се некада налазила Црква помирења било је пусто и зарасло у траву и жбуње. Док су се свуда трудили да уклоне трагове поделе што је брже могуће, парохија Цркве помирења размишљала је како да на најбољи начин реши проблем овог места и његове историје. Када је земљиште враћено прохији, она је одлучила да на темељима старе цркве скромним средствима подигне капелу, модерну грађевину која ће задовољити захтеве и садашњости и будућности, уз заштиту онога што је сачувано, али без реконструкције онога што је изгубљено. Грађевина је требало да буде савремена и у еколошком погледу, тако што су ресурси коришћени економично. Парохија је изабрала план два концентрична овална брода са истуреним осовинама. Спољашњи овал, изграђен од дрвених греда, поклапа се са некадашњом Црквом помирења, а унутрашњи овал од сабијене глине постављен је у правцу запад-исток, као што је код цркава уобичајено.

Унутрашњи део од сабијене глине подигнут је 1999. године под надзором аустријског архитекте који се бави грађевинама од глине, Мартина Рауха. Волонтери „Отворених кућа” из четрнаест источноевропских и западноевропских земаља учествовали су у изградњи. Глина од важне земље наношена је у 30 центиметара дебелим слојевима између дасака, а затим сабијана на око 8 центиметара. 9. новембра 2000. године, на 11. годишњицу рушења Берлинског зида, капела је освештана. Она представља прву јавну грађевину од сабијене глине саграђену у претходних преко 150 година у Немачкој, и у исто време прву немачку цркву са носећим зидовима од сабијене глине.

Ово ново место, које је настало изградњом капеле, сједињује у себи путоказе ка новим приступима архитектури, екологији и разумевању између европских земаља.

„Отворене куће” посебно раде на томе да од Капеле помирења направе место где ће се састајати млади људи из различитих нација. Сваке године „Отворене куће” организују међународне пројекте, као што је нпр. радионица која се бави урбанизмом простора око капеле, уметнички пројекти чија је тема Берлински зид и радионица у оквиру које се археолошки истражује простор испред бивше Цркве помирења. Осим тога, волонтери „Отворених кућа” из разних земаља помажу парохији тиме што раде као водичи у капели.